

SENTÈNCIA 2004-53 DE 18 D'OCTUBRE DE 2004

**BÉNS PÚBLICS. Acció de recuperació d'ofici i acció de delimitació entre els béns de l'Administració i els de tercers. Demostració de l'ús públic del terreny i de la pertorbació feta per un particular. Valoració de les proves aportades.
USURPACIÓ DE BÉNS PÚBLICS. Sanció amb multa.**

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2004-031, de 16 de març de 2004, va desestimar la demanda interposada pel Sr. V.S.O. i va declarar ajustat al Dret el Decret del Comú de Canillo de 27 d'agost de 2001, ratificar en alçada mitjançant silenci administratiu, pel qual, després de declarar que el Sr. V.S.O. havia ocupat indegudament el camí comunal al seu pas per l'edifici Fontargent mitjançant la realització de diferents elements constructius, se'l requeria per tal que cessi en l'ocupació, retiri els elements constructius en el termini de 15 dies i se li imposava una sanció del doble dels treballs de reposició del camí comunal. La sentència imposava al demandat les costes de la primera instància jurisdiccional.

2.- Contra la sentència esmentada interposa un recurs d'apel·lació la part demandant, adduint que la sentència es basa, per tenir per acreditada l'ocupació, en un informe de l'arquitecte del comú que no aporta proves, que no s'acredita quants metres s'envaeixen, i que no s'ha procedit a la prèvia fitació del camí comunal, per la qual cosa no es compleixen els requisits necessària per acreditar al possessió administrativa del bé i que en qualsevol cas es tracta d'un camí ramader, per la qual cosa, en aplicació de les Ordinacions de Santacília pot tenir com a màxim dos pams i mig d'amplada. En conseqüència demana la revocació de la sentència i l'anul·lació de la resolució recorreguda.

3.- De l'escrit anterior se'n donà trasllat a la representació del comú, que el contesta demanant la desestimació del recurs d'apel·lació i la confirmació de la sentència, al resultar plenament acreditada l'ocupació del terreny comunal i que el Comú ni pretén la delimitació dels béns comunal amb altres sinó la recuperació d'ofici davant una usurpació il·legítima, plenament acreditada, d'altra banda, per la documentació que obra a les actuacions.

4.- Presentats els oportuns escrits de conclusions i feta la designació del magistrat ponent, les actuacions han quedat vistes per a deliberar i decidir el tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'acció de recuperació d'ofici que en favor de les administracions públiques preveu l'article 94 del Codi de l'Administració res té a veure amb l'acció de delimitació entre els béns de l'administració i els de terces que preveu l'article 83. En el cas que és objecte d'aquest procediment, l'acció exercida pel Comú d'Ordino és la de recuperació d'ofici, que com diu la sentència d'aquesta Sala que recull la del Tribunal de Batlles (sentència 96-09, de 6 de març de 1996) exigeix, pel que ara interessa, la demostració de l'ús públic del terreny i la pertorbació per un particular d'aquest ús.

Totes aquestes circumstàncies han quedat abastament acreditades tant en l'expedient administratiu instruït pel Comú com en la tramitació de la primera instància jurisdiccional, i les explica perfectament la sentència apel·lada. No solament l'acta de l'assemblea de propietaris de l'edifici Fontargent celebrada el 30 de novembre de 2000 (foli 99 de les actuacions) reconeix que la mateixa comunitat havia envaït el camí comunal i que pel que fa a la resta de terreny envaït correspon als propietaris (es refereix al Sr. V.S.O.) que no volen retirar-se, sinó que els plànols elaborats per l'arquitecte municipal (folis 81 i 82) inqüestionables per la seva claredat i per l'objectivitat i capacitació tècnica de qui els elabora, les fotografies del lloc (folis 84 i 85), l'informe del bander del Comú (foli 86), els plànols del projecte constructiu (folis 62 i 62) i la mateixa diligència d'inspecció del lloc practicada en període de prova per la Batllia amb les fotografies que s'hi incorporen (folis 172 a 176) són tant il·lustratives de que el camí és envaït per la terrassa construïda com extensió de la que ja gaudeix en planta baixa el Sr. V.S.O. que no es necessiten més raonaments per palesar d'una banda l'existència del camí i d'una altra la invasió parcial del mateix per la construcció que, com a extensió de la seva terrassa privativa, ha dut a terme l'apel·lant.

Aquestes circumstàncies imposen la confirmació de la sentència i la desestimació del recurs pel que fa al requeriment de cessació en l'ocupació i la retirada de la construcció que conté la primera part de la resolució del Comú.

Tercer.- La part apel·lant mostra la disconformitat amb la multa que li imposa la resolució comunal objecte del recurs en la primera instància, i considera que la potestat de recuperació d'ofici no té caràcter sancionador, però oblida, tanmateix, que l'article 99 del Codi de l'Administració atribueix a l'Administració, de manera expressa, la potestat de sancionar els particulars que usurpin béns de domini públic amb una multa l'import de la qual s'eleva al doble del perjudici causat al domini públic, sense perjudici, a més, de la reparació del dany o de la restitució del bé, que és precisament el que diu la resolució del Comú, que, per tant, s'ajusta totalment a la legalitat, com ja ho va declarar la sentència del Tribunal de Batlles.

Quart.- No s'aprecia temeritat suficient com per a imposar a la part apel·lant el pagament de totes les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. V.S.O. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles número 2004-031, de 16 de març de 2004, que es confirma íntegrament, sense fer imposició de les costes d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.